

Ako funguje cezhraničná spolupráca podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov?

Všeobecné nariadenie o ochrane údajov vyžaduje, aby dozorné orgány v EHP úzko spolupracovali s cieľom zabezpečiť konzistentné uplatňovanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov a ochranu práv jednotlivcov na ochranu údajov v celom EHP. Jednou z ich úloh je koordinovať rozhodovanie v prípadoch cezhraničného spracúvania údajov.

V rámci takzvaného mechanizmu jednotného kontaktného miesta (one-stop-shop) (článok 60 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), ktorý sa uplatňuje na situácie cezhraničného spracúvania, vedúci dozorný orgán pôsobí ako hlavné kontaktné miesto pre prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa pri konkrétnom spracúvaní, zatiaľ čo dotknuté dozorné orgány pôsobia ako hlavné kontaktné miesta pre dotknuté osoby na území ich členského štátu. Vedúci dozorný orgán je orgánom zodpovedným za vedenie procesu spolupráce. Bude si vymieňať relevantné informácie s dotknutými dozornými orgánmi, vykonávať vyšetrovanie a pripravovať návrh rozhodnutia týkajúceho sa prípadu, pričom musí spolupracovať s ostatnými dotknutými dozornými orgánmi s cieľom dosiahnuť konsenzus o tomto návrhu rozhodnutia.

Vedúci dozorný orgán po vydaní návrhu rozhodnutia konzultuje s dotknutými dozornými orgánmi, ktoré môžu v lehote štyroch týždňov vyjadriť svoje relevantné a odôvodnené námietky voči návrhu rozhodnutia (článok 60 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov).

Ak žiadny z dotknutých dozorných orgánov nenamietá, vedúci dozorný orgán môže rozhodnutie prijať.

Ak minimálne jeden z dotknutých dozorných orgánov nesúhlasí s návrhom rozhodnutia, môže vyjadriť svoje relevantné a odôvodnené námietky tak, ako sa uvádza vyššie. Ak vedúci dozorný orgán zamýšľa vyhovieť námietke (námietkam), predloží všetkým dotknutým dozorným orgánom revidovaný návrh rozhodnutia. Dotknuté dozorné orgány môžu potom v lehote dvoch týždňov (článok 60 ods. 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov) vzniesť relevantné a odôvodnené námietky voči revidovanému návrhu rozhodnutia.

Ak vedúci dozorný orgán nemá v úmysle vyhovieť námietke (námietkam), a z toho dôvodu dôjde k sporu týkajúcemu sa návrhu rozhodnutia alebo revidovaného návrhu rozhodnutia, pričom nie je možné dosiahnuť konsenzus, aktivuje sa mechanizmus konzistentnosti. To znamená, že vedúci dozorný orgán je povinný postúpiť prípad Európskemu výboru pre ochranu údajov (EDPB).

EDPB bude potom konať ako orgán riešenia sporov a do jedného mesiaca od postúpenia záležitosti vydá dvojtretinovou väčšinou rozhodnutie, ktoré je pre vedúci dozorný orgán a dotknuté dozorné orgány záväzné (článok 65 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Túto lehotu možno predĺžiť o ďalší mesiac, ak je prípad zložitý. Ak EDPB nie je v uvedenej lehote schopný dospieť k rozhodnutiu dvojtretinovou väčšinou, rozhodnutie by sa malo prijať jednoduchou väčšinou. V prípade rovnosti hlasov členov EDPB sa rozhodnutie prijme na základe hlasu jeho predsedu.

Vedúci dozorný orgán a v niektorých situáciách dotknutý dozorný orgán, ktorému bola sťažnosť podaná, a kde bude rozhodnutie určené sťažovateľovi, musí prijať konečné rozhodnutie, ktoré bude určené prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, podľa potreby sťažovateľovi, na základe rozhodnutia EDPB.

Kto môže aktivovať mechanizmus riešenia sporov?

Ak dôjde k sporu medzi dozornými orgánmi v rámci postupu jedného kontaktného miesta (one-stop-shop), musí sa aktivovať mechanizmus riešenia sporov. Tento postup musí iniciovať vedúci dozorný orgán v prípade, že neplánuje vyhovieť relevantným a odôvodneným námietkam dotknutých dozorných orgánov alebo sa domnieva, že námietka nie je odôvodnená alebo relevantná.

Ak dozorný orgán nepožiada o stanovisko k návrhu rozhodnutia podľa článku 64 všeobecného nariadenia o ochrane údajov alebo sa neriadi stanoviskom EDPB, môže okrem mechanizmu jedného kontaktného miesta (one-stop-shop) ktorýkoľvek dozorný orgán, ako aj Európska komisia iniciovať postup podľa článku 65.

Prípade bol predložený EDPB podľa článku 65 všeobecného nariadenia o ochrane údajov – čo sa stane ďalej?

Po postúpení prípadu bude mať EDPB jeden mesiac na prijatie rozhodnutia. Táto lehota sa môže predĺžiť o jeden ďalší mesiac v závislosti od zložitosti záležitosti. V tejto lehote musí byť záväzné rozhodnutie prijaté dvojtretinovou väčšinou.

Ak EDPB nebol schopný prijať rozhodnutie v tejto lehote, prijme svoje rozhodnutie do dvoch týždňov od uplynutia druhého mesiaca. V takom prípade sa rozhodnutie prijme jednoduchou väčšinou.

V prípade rovnosti hlasov členov EDPB sa rozhodnutie prijme na základe hlasu jeho predsedu.

Počas tohto obdobia prebieha postup jednotného kontaktného miesta (one-stop-shop) a dotknuté dozorné orgány nemôžu prijať rozhodnutie o prípade, ktorý bol postúpený EDPB.

Komu sú rozhodnutia určené?

Všetky rozhodnutia prijaté v rámci mechanizmu riešenia sporov sú určené vnútroštátnym dozorným orgánom. Rozhodnutie EDPB je pre nich záväzné.

Čo bude nasledovať?

Keď EDPB prijme rozhodnutie, predseda EDPB oznámi toto rozhodnutie bez zbytočného odkladu príslušným vnútroštátnym dozorným orgánom.

Pokiaľ ide o postupy jedného kontaktného miesta (one-stop-shop), vedúci dozorný orgán alebo dotknuté dozorné orgány, ktorým bola sťažnosť podaná, musia prijať svoje konečné

rozhodnutie na základe rozhodnutia EDPB, ktoré bude určené prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, prípadne sťažovateľovi. Musí k tomu dôjsť bez zbytočného odkladu a najneskôr do jedného mesiaca po oznámení rozhodnutia EDPB. Vedúci dozorný orgán a dotknuté dozorné orgány informujú EDPB o dátume, kedy bolo ich konečné rozhodnutie oznámené prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi a sťažovateľovi. Po tomto oznámení EDPB uverejní rozhodnutie na svojom webovom sídle.

Konečné rozhodnutia vedúceho dozorného orgánu a dotknutých dozorných orgánov sa prijímajú podľa článku 60 ods. 7, 8 a 9 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Konečné rozhodnutie musí odkazovať na rozhodnutie EDPB a musí sa v ňom uviesť, že toto rozhodnutie sa uverejní na webovom sídle Výboru. Ku konečným rozhodnutiam vedúceho dozorného orgánu a dotknutých dozorných orgánov sa pripojí rozhodnutie EDPB.

Kedy bude uverejnené rozhodnutie EDPB?

Potom ako vedúci dozorný orgán alebo v niektorých prípadoch dotknutý dozorný orgán, ktorému bola sťažnosť podaná, oznámi EDPB dátum oznámenia konečného rozhodnutia prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, prípadne sťažovateľovi, EDPB uverejní svoje vlastné rozhodnutie na svojom webovom sídle.

Môže dozorný orgán napadnúť rozhodnutie EDPB podľa článku 65 všeobecného nariadenia o ochrane údajov?

Ako adresáti rozhodnutí Výboru môžu príslušné dozorné orgány, ktoré ich chcú napadnúť, podať žalobu na Súdny dvor Európskej únie (SDEÚ) v lehote dvoch mesiacov od ich oznámenia.

Môže prevádzkovateľ, sprostredkovateľ alebo sťažovateľ napadnúť rozhodnutie Výboru podľa článku 65?

Rozhodnutia, ktoré EDPB prijal na základe článku 65 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, sú „záväzné“ pre vnútroštátne dozorné orgány, keďže tieto prijímajú svoje konečné rozhodnutie na základe rozhodnutia EDPB. Záväzné rozhodnutia EDPB sú určené najmä vnútroštátnym dozorným orgánom a pre ne sú záväzné.

Ak sa rozhodnutia EDPB priamo a osobne týkajú prevádzkovateľa, sprostredkovateľa alebo sťažovateľa, môžu proti týmto rozhodnutiam podať žalobu o ich neplatnosť na SDEÚ v súlade s článkom 263 ZFEÚ v lehote dvoch mesiacov od uverejnenia týchto rozhodnutí na webovom sídle Výboru.

Bez toho, aby bolo dotknuté toto právo podľa článku 263 ZFEÚ, každá fyzická alebo právnická osoba má na príslušnom vnútroštátnom súde účinný súdny prostriedok nápravy voči konečným rozhodnutiam prijatým dozorným orgánom, ktoré majú voči nej právne účinky. Toto právo sa musí uplatňovať v súlade s platnými vnútroštátnymi právnymi predpismi.

Ak dotknutá osoba alebo prevádzkovateľ/sprostredkovateľ napadne rozhodnutie dozorného orgánu – ktorým sa vykonáva rozhodnutie EDPB podľa článku 65 všeobecného nariadenia o

ochrane údajov – na vnútroštátnom súde a predmetom sporu je platnosť vykonaného rozhodnutia EDPB podľa článku 65 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, vnútroštátny súd nemá právomoc vyhlásiť rozhodnutie EDPB podľa článku 65 všeobecného nariadenia o ochrane údajov za neplatné, ale musí postúpiť otázku týkajúcu sa platnosti SDEÚ v súlade s článkom 267 ZFEÚ.

Vnútroštátny súd však môže rozhodnúť, že otázku týkajúcu sa platnosti rozhodnutia EDPB nepostúpi, ak sa na fyzickú alebo právnickú osobu vzťahovali právne podmienky na podanie žaloby o neplatnosť tohto rozhodnutia na SDEÚ, ale neurobila tak v lehote stanovenej v článku 263 ZFEÚ.

Existujú iné situácie, v ktorých sa môže aktivovať mechanizmus riešenia sporov?

Mechanizmus riešenia sporov sa neaktivuje len v prípade, ak vedúci dozorný orgán „nesúhlasí s relevantnou a odôvodnenou námietkou dotknutých dozorných orgánov alebo zamietne námietku ako nerelevantnú alebo neodôvodnenú“ (článok 60 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Môže sa aktivovať aj v rôznych osobitných prípadoch uvedených v článku 65 ods. 1, napríklad ak existujú protichodné názory na to, ktorý z dozorných orgánov by mal konať ako vedúci dozorný orgán.

Okrem toho za určitých okolností uvedených v článku 64 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov má každý príslušný dozorný orgán povinnosť požiadať EDPB o stanovisko pred prijatím svojho vnútroštátneho návrhu rozhodnutia (napríklad pred schválením nového súboru štandardných doložiek). Podľa článku 64 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov môže ktorýkoľvek dozorný orgán požiadať EDPB o stanovisko o konzistentnosti k akejkoľvek záležitosti so všeobecným uplatnením alebo k záležitosti, ktorá má účinky vo viac ako jednom členskom štáte. Ak dozorný orgán nepožiada o stanovisko EDPB v prípadoch uvedených v článku 64 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov alebo sa neriadi stanoviskom EDPB vydaným podľa článku 64 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ktorýkoľvek dozorný orgán a Európska komisia môžu v tejto veci začať postup riešenia sporov podľa článku 65.

Ako SDEÚ objasnil vo svojom rozsudku vo veci C-311/18 (Schrems II) (bod 147):

„Pokiaľ ide o okolnosť zdôraznenú komisárom, že prenosy osobných údajov do takejto tretej krajiny by prípadne mohli byť predmetom rozdielnych rozhodnutí dozorných orgánov v rôznych členských štátoch, treba dodať, že z článku 55 ods. 1 a článku 57 ods. 1 písm. a) nariadenia GDPR vyplýva, že úloha zabezpečiť dodržiavanie tohto nariadenia je v zásade zverená každému dozornému orgánu na území jeho členského štátu. Okrem toho článok 64 ods. 2 uvedeného nariadenia s cieľom predísť rozdielnym rozhodnutiam stanovuje možnosť pre dozorný orgán, ktorý sa domnieva, že prenosy údajov do tretej krajiny musia byť vo všeobecnosti zakázané, požiadať o stanovisko Európsky výbor pre ochranu údajov (EDPB), ktorý môže na základe článku 65 ods. 1 písm. c) toho istého nariadenia prijať záväzné rozhodnutie, najmä ak dozorný orgán nepostupuje podľa vydaného stanoviska.“